

LEHTIMÄEN ERITYISKANSANOPISTON KEVÄTNASTA

NRO 110

2013

KEVÄTJUHLIA 41 KERTAA

Kevätjuhlat ovat oppilaitosten työvuoden suuria juhlia, ehkä vuotuisista juhlista tärkein. Juhlissa luodaan katsaus päättävään lukuvuoteen, mutta myös katsotaan tulevaisuuteen. Mitä sitten tämän vuoden jälkeen? Jatkuuko opiskelu? Siirrytäänkö jo omaan asumiseen ja työtoimintaan? Mikä on seuraava tavoite? Myös opiston kevätjuhlissa nämä ”ikuisuuskyymykset” nousevat pinnalle. Talvi iloineen ja suruineen on

takanapäin. Alkaako vain kesäloma, jonka jälkeen palataan opiskelemaan vai alkaako täysin uusi jakso elämässä? Näitä asioita olemme käyneet läpi kaikissa 41:ssä kevätjuhlissa, jotka opiston historiassa on vietetty.

KEVÄTNASTA – opiskelija- ja henkilökunnan yhteistyönä syntyvä kevätlehti antaa aina mukavan läpileikkauksen lukuvuoden tapahtumista.

Kevätnastassa tietysti keskitytään kevättalven tapahtumiin ja Joulunastassa syyskauteen. Selaisin Nasta-arkistoa ja kevään 1972 Kevätnastaa, joka ilmestyi ensimmäisen työvuoden päättyessä Lehtimäen opistossa. Rakentaminen oli silloin keskeinen aihe. Asuimme opiskelijoiden kanssa opistorakennuksessa ja seurasimme tiivisti asuntolasolujen nousemista

pihapiiriin. Oli jännittävää nähdä betoniseiniä valamista ja pikkuhiljaa solujen hahmottumista asuntoloiksi. Ensimmäisen talven opiskelijat eivät vielä päässeet asumaan silloin hienoina pitämiimme soluun, mutta vietimme tiivistä yhdessäoloa 24 h/7 pv luokkiin tehdyissä huoneissa. Ja tietysti niitä yhdessä elämisen taitoja opeteltiin, milloin riideltiin, milloin oltiin niin rakastuneita ja maailman parhaita ystäviä. 41 vuodessa näiden ihmiselämän perustaitojen oppiminen on ihan samassa vaiheessa: ystävyys, rakkaus, ilo, suru, viha ja erimielisyys rydittävät nytkin jokaista päivää. Jokainen päivä on tunteita täynnä. Kevätjuhlissa on aina esillä myös talven tuotoksi. Ensimmäisen vuoden kevätnäyttelyssä oli ryijyjä, raanuja, pirttikalustoja, kapiokirstuja, keinutuoleja ja paljon muuta tekstiili- ja teknisissä töissä syntyneitä tuotteita. Kevätnastassa Reino kertoi ryijyn tarinaa tammikuun 13. päivästä huhtikuun 14. päivään. Kolmen kuukauden kuluessa nukkarivi toisensa jälkeen valmistui, välillä Reino ahersi iltamyöhään, joskus toisetkin opiskelijat ja henkilökunta auttoivat ja niin sitten 14.4. Reino saattoi kirjoittaa ”Rakas päiväkirja. Nyt on ryijy valmis. Tähän tämän ryijyn tarina loppuu.” Tarina ei kuitenkaan loppunut, vaan ryijy matkasi kotitalousopettajamme Marjan kanssa Pohjois-Norjaan Vesisaaren Marjan ystävien seinälle.

Tämän vuoden kevätnäyttelymme on erilainen, suurten tekstiili- ja teknisen työn tuotteiden tilalle ovat tulleet värikkäät maalaukset, ainutkertaisten vuosikalenterit, taidokkaat tanssit ja musiikkiesitykset ja paljon muuta kertomaan tämän päivän opiskelijoidemme taidoista ja luovuudesta. Tekemiseen on vuosien varrella tullut uusia ulottuvuuksia ja painopisteitä tietysti jo teknisen kehityksen ansiostakin. Ensimmäisen talven konekirjoitustunnit ovat vaihtuneet tv-tunneiksi, sosiaalisen median taidoiksi.

Matkakertomukset leirikouluista ovat aina tärkeä osa Kevätntaata. Tämän vuoden opiskelijamme kertovat matkoistaan Turkin Alanyaan ja Tallinnaan, helteestä ja vesisateesta. Ensimmäinen leirikoulumatka tehtiin pääsiäisretkenä Lappiin Sevettijärvelle, jossa majoituimme metsäkämppään. Päivät kuluivat hiihtoretkillä tuntureissa. Ryijynkutojamme Reino kertoo matkasta näin: ”Sunnuntaina nousimme ylös ja suunnittelimme oikein pitkän retken tuntureille päin. Lähdimme suurella porukalla, melkein puolet sakista lähti liikkeelle. Meillä oli kuusi painavaa reppua täynnä ruokaa, vaatetta ja keittovälineitä. Sinne majalle oli matkaa noin 25 km. Majalla laitettiin märät vaatteet kuivumaan ja kuivat jalkaan. Siellä oli kaksi laveria eli sellaiset hyllyjen tapaiset, joissa nukuimme yötä. Tytöt ja pojat saivat nukkua vierekkäin esimerkiksi pariskunnat ja kaikilla oli mukavaa. Seuraavana aamuna nousimme ylös aikaisin ja jatkoimme matkaa takaisin metsäkämpälle, jossa meitä odotti lämmitetty sauna.... En olisi millään malttanut lähteä pois Lapista.”

Tämän päivän opiskelijoistamme vain muutaman kanssa voisi suunnitella hiihtoretkeä Lappiin, mutta kestäisikö se kunto 50 km:n hiihtoa ?

Paljon on muuttunut 41 vuoden aikana. Mutta ehkä tärkein on kuitenkin pysynyt samana. Kansanopisto on ihmisenä kasvamisen paikka. Kansanopiston perustaja Grundvig kuvaili ihmistä olentona, joka tuntee rakkautta, surua ja mielihyvää. Kunpa opistotalven aikana olisitte saaneet valmiuksia tuntee rakkautta, voimaa, joka luo yhteyden yli kaikkien minuuden rajojen ja antaa kantavuutta elämälle, valmiuksia tuntee mielihyvää, kokemaan, että olen jotain, olen saanut jotain aikaan. Ja viimeiseksi valmiuksia tuntee surua, surua, joka syventää elämää ja puhdistaa sen pinnallisuuden turhasta rihkamasta. Silloin olisimme asteen verran enemmän ihmisiä, ihmisiä, jotka osaisivat elää henkisesti rikasta elämää. Onhan elämä kuitenkin vain ainutkertainen hetki, jonka täällä olemme

Jälleen tänä keväänä toivotan Sinulle rikasta matkaa ihmisyyden tiellä .

rehtorisi Sisko

Luovan toiminnan ryhmissä on tehty upeita valokuvajuttuja. Valokuvaus on antanut paljon uutta sisältöä moniin asioihin.

Tarja Sippola eläkkeelle

Lehtimäen erityiskansanopiston kannatusyhdistyksen kevätkokouksessa muistettiin eläkkeelle siirtynyttä Tarja Sippolaa. Kuvassa ovat Lehtimäen opiston rehtori Sisko Halonen, hallituksen puheenjohtaja Jorma Kauppila sekä Tarja Sippola.

Toimittajakurssin opiskelijat laativat kiperiä haastattelukysymyksiä Tarjalle.

1. **Kuinka kauan olet työskennellyt Lehtimäen opistolla?** - Olen työskennellyt opistolla yli 30 vuotta. Aloitin työt 1974 syksyllä, välillä olin äitiyslomilla ja viisi vuotta pois töistä.
2. **Mitä työtä teit?** - Tulin taloon keittiölle pääemännäksi, myöhemmin työskentelin kotitalousopettajana.
3. **Oletko ollut muualla töissä?** - Kyllä, esimerkiksi Lapuan patruunatehtaan keittiöllä.
4. **Mikä työssäsi oli mukavinta?** -Työssä mukavinta ovat olleet opiskelijat ja heiltä saatu välitön palaute. Jokainen päivä on ollut erilainen ja antoisa.
5. **Mitä jäät kaipaamaan?** - Kaipaen tutuksi tullutta henkilökuntaa. Opisto tuntuu toiselta kodilta ja kaipaan sinne aina uudestaan.
6. **Mitä aiot tehdä, kun jäät eläkkeelle?** - Käsitöitä, hoidan hevosia ja vietän aikaa perheen kanssa.
7. **Mitä harrastat?** –Lenkkeilyä ja kutomista.
8. **Onko sinulla lemmikkieläimiä?** - On kaksi koira. Jörö on sekarotuinen ja Mosse on labradorinnoutaja. Meillä on myös hevosia.
9. **Mikä on lempiruokasi?** - Olen kaikkiruokainen.
10. **Millaista musiikkia kuuntelet?** – Kaikenlaista, kuuntelen paljon radiota.
11. **Tykkäätkö laulaa karaokea?** – Tykkään, laulan karaokea kotona.
12. **Oletko ajatellut lähteä matkalle nyt kun on aikaa?** – En aio. Ei erikoisempia matkoja.

Hoisen onnellisia, lupsakkaan leppoisia, rauhallisen rentouttavia Eläkepäiviä Sinulle!

KUNNIANOSOITUS SÄVELTÄJÄ TOIVO KÄRJELLE

Lehtimäen Nuorisoseuran talolla järjestetty keväinen konsertti yhteistyössä Lehtimäen Lions Klubin, Taimelan koulun, Lehtimäen päiväkeskuksen ja Lehtimäen opiston kanssa rakentui kokonaan Toivo Kärjen sävellyksistä. Lukumäärältään suuri yleisö loi vahvan tunnelman sunnuntaiseen iltapäivään!

Tapahtumaan koottu house band säesti paikkakunnan pitkän linjan laulajia. Tuotteliaalta säveltäjältä opiston oma bändi Erkki Valkeuksen johdolla valitsi kolme sävellystä ohjelmistoonsa. Ensimmäisenä Erkki itse oli solistina Tapio Rautavaaran tunnetuksi tekemässä laulussa Kulkurin iltatähti. Seuraavaksi Riikka Laine nousi mikrofonin taakse laulaen tyypillisen 1970-80-luvun iskelmän Vain eteenpäin. Viimeisessä jatsmaisen letkeästi esitetystä Kaikessa soi blues kappaleessa laulajana oli niin ikään Riikka Laine.

1960-70-luvulta muistan itse Taisto Tammen tulkitsemat, jousiorkesterin viimeistelemät ja Toivo Kärjen hienosti sävelletyt tuliset tangot. Leena Valkeus

Jesse Kaikuranta konsertti

Lähdimme Sunnuntaina päivällä 3. helmikuuta Jesse Kaikurannan konserttiin Ähtäriin. Meitä oli 21 oppilasta ilmoittautunut mukaan, joten menimme kahdella taksilla. Ähtäri Halli oli aivan täynnä ihmisiä. Meille oli onneksi varatut paikat eturivissä. Jouduimme hetken odottelemaan konsertin alkua. Jesse aloitti konsertin Tulva kappaleella, joka oli hyvä. Jesse lauloi "Vie mut kotiin" ja "Järjetön rakkaus" jotka olivat todella hyviä ja tuttuja. Marjalle kaikki Jesse Kaikurannan esittämät kappaleet olivat tuttuja., Katjalle osa oli tuntemattomia, esiintymislavalla oli muutamia valonheittämiä ja savua, ja tietenkin myös BÄNDI konsertti kesti vähän yli tunnin, Lähdimme heti taksilla opistolle päin. Syöimme eväät tulomatalla, eväinä trip-mehu ja keksi.

Kirjoittajat: Katja Harju ja Marja Heimonen puhtaaksi kirjoittaja: Riikka Laine ☺

Opisto sai uuden painopeiton

Margareeta Sundberg opiskelee toimintaterapeutiksi Jyväskylän ammattikorkeakoulussa ja hänen opiskelunsa päättyvät toukokuussa 2013. Margareeta tekee opinnäytetyötä, jonka aihe on –Painopeitto kehitysvammaisen oppilaan rentoutumiseen toimintaterapiassa. Koska opistolla on tarvetta painopeitolle ja Margareeta pitää käsillä tekemisestä sekä ompelemisesta, niin päätettiin, että Margareeta ompelee peiton. Opistolta löytyi painopeiton valmistamiseen kaikki tarvittava materiaali.

Margareeta ei ollut aiemmin valmistanut painopeittoa. Koska painopeiton valmistamiseen ei ollut valmista ohjetta, Margareeta teki painopeiton valmistukseen ohjeen, jossa oli noin 33 työvaihetta. Painopeiton valmistamisessa käytettiin vahvaa kangasta ja painomateriaalina polypropeeni-muovirakeita. Työvälineinä tarvittiin saksia, neulaa, lankaa, ompelukonetta, ratkojaa, väripigmenttiä, ruiskuemulsiota, pensseleitä, täyttömateriaaliin suppiloa, silitysrautaa, nuppineuloja ja vaakaa. Painopeiton valmistuksessa oli useita eri työvaiheita. Pääasiassa Margareeta valmisti peiton yksin, muutamassa työvaiheessa opiskelijat auttoivat. Margareeta kertoi, että hän värjäsi kankaan yhdessä muutaman opiskelijan kanssa. Värjäyksessä käytettiin aurinkovärjäystekniikkaa. Muita työvaiheita oli sisä-, väli-, ja päällyspussin ompelut, lokeroiden ompelu sekä painomateriaalin täyttö sisäpussiin, jossa yksi opiskelija avusti. Painopeiton valmistus kesti noin 25h. Valmis peitto painaa 7kg. Painopeite maksaa kaupassa 300-500€, joten itsevalmistettu peitto tuli todella paljon halvemmaksi. Työ vaati paljon aikaa, mutta lopputulos oli erinomainen.

Painopeittoa käytetään esimerkiksi rentoutumisessa. Lisäksi se luo turvallisuuden tunnetta ja auttaa lievittämään aistiyliherkkyyttä. Joidenkin mielestä painopeitto voi tuntua epämiellyttävältä painon vuoksi. Painopeiton terapeuttisessa käytössä syväpaine kohdistuu lihaksiin, niveliin, jänteisiin ja nivelsiteisiin, joiden kautta välittyy keskushermostoon tieto, joka havaitsee ja integroi tuntoaistin ja asentotunnon. Painotettuja tuotteita ja syväpainetuntoa tuottavia tuotteita käytetään toimintaterapiassa aistien stimuloinnissa. Se on turvallinen, tehokas ja tuloksia tuottava toimintatapa. Tällöin arkielämästä tulee siedettävämpää, painopeitto rauhoittaa henkilöä fyysisesti sekä parantaa aistisäätelyä. Painotetut tuotteet tuottavat proprioseptiivisiä aistimuksia (proprioseptiivinen eli asento- ja liikeaisti kertoo kehomme asennosta liikkeessa ja paikoillaan ollessa), jotka auttavat lievittämään aistiyliherkkyyttä.

Sähköpostin välityksellä tehdyn haastattelun muokkasi jutuksi Jouni Seppälä, Mikko Alainen ja Annikka Saarinen

Painopeiton aurinkovärjäystä

Kuvassa vasemmalla on upean painopeiton valmistanut Margareeta Sundberg ja oikealla toimintaterapeutti Meri Urpilainen.

ELÄVÄÄ VIIVAA ETSIMÄSSÄ PIIRTIMILLÄ JA PENSSELILLÄ

Kuvataiteen tunnilla vuodesta toiseen innostun samasta asiasta: elävästä viivasta. Millainen on elävä viiva? Se on se omintakeinen – jokaisella vähän erilainen. Siksi kuvataidetta on kiva opettaa, kun aina joutuu hämmästyen ihmettelemään erilaisuuden rikkautta. Elävä viiva on hakeva viiva. Siinä näkyy herkkyys ja tuoreus.

Toinen teema, johon palaan vuodesta toiseen, on: ”Elämä luonnoksena, ei kehystettynä tauluna”.

Oppitunnilla ei tarvitse olla valmis, saa harjoitella rauhassa ja antaa värien levitä rehdillä pensseliotteella ja viivan syntyä rennolla kädellä. Tekemiseen kuuluu rentous, koko kehon ilmaisuna rento ote. Tekemisen pitää olla usein myös mielenkiintoista. Silti tunnilla on tarkoitus luoda maailmaan uusia kuvia, uusia näkökulmia samoihin aiheisiin ja välttää ajatusta manereista, että kuvioiden ja kuvien olisi oltava jonkinlaisia ollakseen hienoja.

Helsingissä käydessäni pyörähdän Sanomatalolla katsomassa Kaarisillan kuvataidenäyttelyt. Joskus haaveilen, että voisimmepa Lehtimäen opistolaistenkin muhkeita maalauksia vielä näyttelyyn yleisön ihailtavaksi ja ostettavaksi. Niin vakuuttavaa on opiskelijoiden värit ja muodot. Ohessa muutama kuva viimeisiltä kuvataiteen maalaustunneilta. LV

Opiston omat "satuhäät "

Ryhmät 1 ja 5 järjestivät opiston omat satuhäät yhdessä opettajiensa Annukka Ilvolan ja Jaana Lehisalon kanssa. Opiston satuhäissä vihittiin leikisti kaksi opiskelijaa. Kaikki opiskelijat pääsivät mukaan hääjuhlaan.

Ennen hääjuhlaa meillä oli paljon kaikenlaista tekemistä. Oppituntien aikana leivoimme täytekakunpohjia sekä kinkkupiiirakkaa hääjuhlia varten. Tunneilla teimme kutsukortit, koristeita, morsiamen puvun ja paljon kaikkea muuta. Lisäksi olemme harjoitelleet hyviä käytöstapoja ja sitä kuinka juhlassa käyttäydytään. Olemme harjoitelleet vihkimistä monta kertaa ja olemme katsoneet erilaisia hääohjelmia. Hääjuhlassa on kaikenlaista ohjelmaa tarjoilun ja vihkimisen lisäksi.

Miia Hautala

Seuraavassa kuvakooste satuhäistä.

Ote vihkipapin puheesta:

”Rakkaat ystävät, Josee ja Salla Marie. Tänään on teidän suuri juhlapäivänne. Rakkaus on tunteista väkevimpiä. Se ei ole kuitenkaan pelkästään tunne. Todellinen rakkaus kutsuu teitä pitämään huolta toisistanne arkisen elämän keskellä. Rakkaudessa voi kasvaa, sen hyväksi voi toimia ja sitä tulee vaalia.”

Salla Marie ja
Josee häämarssin
tahdissa.

Komeat bestmanit ja
kauniit kaasot.

Juhlassa koettiin perinteiset häökakun leikkaus sekä häätanssi. Lisäksi heittokimppu ja sukkanauha lensivät komeasti.

Juhlayleisö sai osallistua tuolileikkiin ja lopuksi tanssittiin.

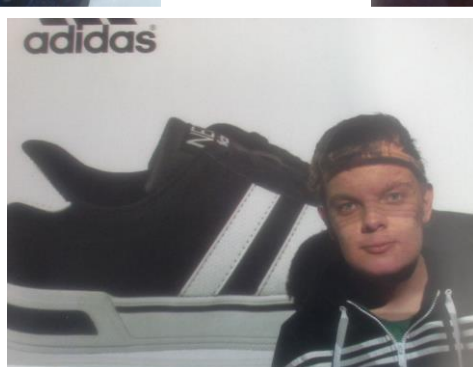
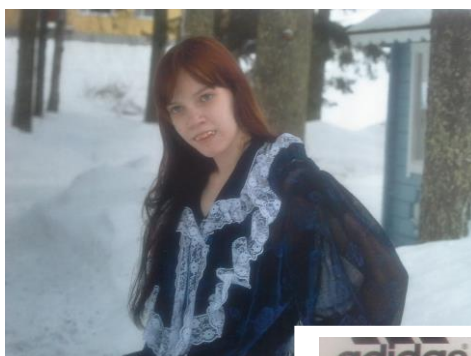

Valokuvista omat vuosikalenterit

Kylläpä kevät tuli äkkiä koulun lukuvuodessa! Kevät toi myös monet juhlapäivät, leirikoulut ja viikkotuntien siirtymiset. Kalentereiden kokoaminen ottaa siis loppukiireen. Olemme valmistaneet kalenterit A2 kokoisina siten, että kuva on tulostettu A4 ja kalenteriosio on verkosta tulostettu ensi vuoden kuukausille alkaen tämän vuoden huhtikuusta ja päättyy maaliskuulle 2014.

Lähes jokainen Valokuvan voimin -oppitunnin opiskelija sai tehdä omista kuvistaan ikioman kalenterin. Jotkut toivat lapsuusajan albumeita kotoa, joista reprokuvasimme tärkeitä kuvia. Näin saimme vuoden kierron kasaan ilman että jokaisen kuvan täytyisi välittää kyseisen kuun luontoa.

Kuvien valinta sadoista digitaalisesti otetuista on aikaavievää, kun tekijöitä on reilu 10 opiskelijaa. Kuitenkin asia on ollut mielenkiintoista ja pohdiskelua herättävää, että mitkä olisivatkaan kivat kuvat seinälle suurikokoisina kuukaudeksi kerrallaan. Useana tuntina on musiikki soinut ja videotykki syytänyt youtubesta kuvaa tulemaan, koska yhä useampi vapautuu kuvattavaksi liikkuessaan musiikin mukaan. Osittain pimennetty luokka lienee omalta osaltaan luomassa tunnelmaa tanssiin. Kuvat ohessa kertokoon enemmän kuin monet selittelyt. LV

OPETUKSELLINEN JA OHJAUKSELLINEN KUNTOUTUS

Autistisen henkilön kuntoutuksen perusrunkona on strukturoitu työskentelytapa. Kuntoutuksessa on oleellista se, että kuntouttamisen eri osa-alueet toistuvat säännöllisesti, päivittäin. Kuntoutus tukee henkilön kykyä hahmottaa itseään, toimintaansa ja ympäristönsä tapahtumia ajassa ja tilassa. Työskentelyssä tuetaan yleistämään oppimiaan asioita päivän kaikkiin tilanteisiin. Kuntoutuksen päätarkoitus on parantaa autistin elämänlaatua ja toimintakykyä. Yleensä kuntoutuksella tässä onnistutaankin hyvin. Kuntoutus käsittää omaisten ja kuntoutuksen ammattilaisten kanssa tapahtuvaa tavallisten arkiaskareiden harjoittelua niin, että autistinen henkilö myöhemmin oppii itsenäisesti selviytymään niistä.

MUUTTOVALMENNUSIA JA KUULUMISIA

Teemu opiskeli opistolla kolme vuotta. Viime keväänä hän muutti omaan kotiin ja on asunut siellä nyt n. yhdeksän kuukautta. Saimme viestiä Teemun isältä ja hän kertoi, kuinka hienosti asuminen ja työtoiminta Teemun kohdalla on lähtenyt käyntiin. Isän mielestä tärkeä ja suuri tekijä onnistumiselle oli opistolla järjestetty asumisharjoittelu sekä yhteistyössä asumispaikan, kodin ja opiston välinen muuttovalmennus. Muuttovalmennus Teemun kohdalla toteutui solu 2 omassa, erillisessä yksiosassa, jossa hän suoritti aamu- ja iltatoimet, valmisti itselle aamupalan, osallistui työjärjestyksen mukaisille oppitunneille ja vietti myös omaa aikaa.

Jukka on vajaan vuoden verran asunut omassa kotona ja asuminen on opiston neljän opiskeluvuoden jälkeen lähtenyt mukavasti alkuun. Jukka kommunikoi kuvien ja

tukiviittomien avulla. Jukalla on oma, itselle mieluisilla tavaroilla sisustettu huone. Jukka käy kolmena päivänä viikossa työkeskuksessa ja kahtena päivänä hänellä on kotipäivä, jolloin hän tekee kotiaskareita, kuten osallistuu mm. pöydän kattamiseen, astianpesukoneen täyttämiseen ja siivoamiseen. Jukan ruokavalio saatiin melko monipuoliseksi opiskeluaikana ja se on entisestään monipuolistunut. Jukka on jälleen tulossa kesäkurssille opistolle.

Eino on opiskellut vuoden opistolla ja käynyt sitä ennen useammalla kurssilla Lehtimäen opistolla. Alkukevästä Eino vanhempineen sai tietää Lietoon valmistuvasta autismiyksiköstä, jonne myös Einolla olisi mahdollisuus saada oma asunto. Tilaisuus kannattaa käyttää. Einon vanhemmilta saimme terveiset: "Kiitos teille kaikille Einoa elämässä eteenpäin vieneille, muistamme teidät aina!!! Meidän koko perheellä on Lehtimäestä vain mukavaa ja hyvää sanottavaa". Einon vanhemmat ovat kertoneet hyvistä kokemuksistaan muille vanhemmille ja rohkaisseet muitakin vanhempia hakemaan nuorelleen opiskelupaikkaa Lehtimäen opistosta.

Alexi on opiskellut Lehtimäen opistossa viisi vuotta. Neljännen vuoden alussa Päijät-Hämeen kuntayhtymä palkkasi henkilön, joka kartoitti mahdollisia asukkaita suunnitteilla olevaan asumisyksikköön. Viidennen vuoden syksyllä alkoi Aleksin muuttovalmennus ja tutustumiskäynnit valmisteilla olevaan asumispaikkaan. Alexi on opiskellut muuttovalmennukseen liittyviä asioita opiston oppitunneilla.

Jokaisen edellä mainitun opiskelijan (ja mainitsemattoman) opiskeluaika Lehtimäen opistossa on ollut merkityksellinen, ei ainoastaan opiskelijoille vaan myös meille työntekijöille. Emme ole luovuttaneet pienien vastoinkäymisien edessä, vaan olemme uskoneet opiskelijan vahvuuksiin ja hänen kykyihinsä edetä kohti itsenäisempää elämää. Suuret kiitokset myös vanhemmille / huoltajille hyvästä yhteistyöstä!

Opintojenohjaajat Hanna ja Riitta

iPad opetuksessa

iPad on uudenlainen, kosketusohjattava tablet-laite tai sormitietokone, josta on hyötyä niin opetuksessa kuin oppimisessa. Laitteen pieni koko, näyttö ja välitön toimintavalmius tekevät siitä teknisesti erilaisen laitteen. iPad toimii heti oppilaan käsissä, sen avulla voit hakea tietoa, tehdä muistiinpanoja, käyttää erilaisia ohjelmia ja tuottaa omaa materiaalia.

Tietokoneet ovat tulleet jäädäkseen ja ne ovat meidänkin opiskelijoiden ja henkilökunnan jokapäiväisessä käytössä. Opetuskäyttöön tarvitaan uusia välineitä ja keväällä saimme käyttöön kokeilumielessä iPad -laitteita. Tiedämme, että laitteiden käyttäjiä on puolesta ja vastaan, mutta ennakkoluulottomasti halusimme kokeilla laitteen toimivuutta kuntoutuksellisessa opetuskäytössä.

Autististen opiskelijoiden kuntoutuksellinen opetus on useimmiten melko haastavaa. Törmäämme päivittäin asioihin, kuinka saada opiskelija innostumaan sellaisista asioista, jotka auttaisivat häntä omatoimisempaan ja itsenäisempään elämään. Opiskelijan mielenkiinnon kohteet, niiden avulla palkitseminen ja motivoiminen auttavat saavuttamaan pieniä tavoitteita, mutta toisinaan hyvin tärkeitä sellaisia.

Lyhyen ajan kokemuksella ja eri opiskelijaryhmien oppitunneilla tablettien avulla opiskelu on otettu hyvin vastaan. Opiskelijat ovat olleet erittäin kiinnostuneita iPadia kohtaan ja oppitunnit on koettu mielekkäinä. Ohjelmat ovat motivoineet sellaisiakin opiskelijoita, joita perinteiset oppimismenetelmät eivät ole niinkään kiinnostaneet. Laitteen käyttö edesauttaa omatoimisuuteen, silmän ja käden yhteistyön harjaannuttamiseen ja keskittymiseen. Opetusohjelmat antavat palautetta vastauksesta heti äänellä ja/tai kuvalla, mikä tekee harjoiteltavasta asiasta mielekästä. Tabletin avulla opiskelija huomaa onnistuvansa.

Opintojenohjaajat Hanna ja Riitta

Jännittävä valintapäivä Lahden Kaarisillassa ☺

Heräsin torstaina 25.4 todella aikaisin. Kello 4:00 keitin kahvit, tein aamupalaa ja valmistauduin Lahden matkaan. Varmistin myös, että laulun sanat ja nuotit olivat mukana, koska eihän valintalaulusta tulisi mitään ilman sanoja eikä nuotteja. Lähdimme kohti Lahtea 5:30. Nyt ehkä mietitte, että jännittikö valintapäivä. Voin sanoa, että jännitti tosi paljon. Nämä asiat jännittivät kaikkein eniten, että mitä jos epäonnistun sekä mitä jos ääni värisee eikä laulusta saa selvää. Matkan varrella pysähdyttiin ABC-myyvälässä kahville ja muutenkin tankkaamassa, että jaksetaan matkustaa koko päivä. Saavuimme Kaarisillalle kello 10:00. Ensin hakijoista otettiin kuva ja kaikki saivat nimikyltin, jotta meidät tunnustettaisiin. Sitten meidät ohjattiin juhlasaliin, jossa koulun johtaja kertoi koulun toiminnasta ja opinto-linjoista. Johtajan esittäytymisen jälkeen kaikki opettajat esittelivät itsensä sekä kertoivat omista aineistaan. Sen jälkeen meidät jaettiin kahteen ryhmään kuvallisen ilmaisun ryhmään ja musiikki-ryhmään. Kuvallinen ryhmä meni taidetaloon valintatapahtumaan ja me musiikin ryhmä siirryimme musiikkiluokkaan. Ensimmäinen tehtävä oli kirjoitus tehtävä. Opettaja luki Päivänsäde ja menninkäinen laulun sanat, jotka me kirjoitimme paperille. Seuraavaksi oli rytmitehtävä, jossa koputimme kynillä eri rytmejä pöytää vasten. Seuraavaksi oli yksilötehtävä eli yksinlaulu. Oma suoritus ei jännittänyt, mutta kyllä muiden puolesta jännitti todella paljon, mutta hyvin kaikki suoriutuivat. Ei voi muuta sanoa! Välitunnilla tutustuin uusiin ihmisiin ja tapasin myös tuttuja, kuten Jutta Tahvanainen, joka opiskelee parhaillaan Lahdessa sekä Anna Puranen, joka oli pyrkimässä Lahteen. Tähän väliin täytyy sanoa, että tutustuin siellä Titta nimiseen tyttöön, jonka kanssa ystäväystyimme ja juttelimme niitä näitä. Valintapäivän jälkeen kaikki utelivat, että koska saadaan tietää pääseekö, johon opettajat vastasivat, että ainakin toukokuuhun asti menee ennen kuin saadaan tietää. Kaarisilta sijaitsee kauniilla paikalla ja juna-asema sijaitsee koulua vastapäätä siinä mielessä hyvä, että ei tarvitse muuta kun kävellä asemalle ja istua junaan ☺. Toivon todella pääseväni Lahteen, sillä se on unelmien summa!

Ilmoitus opiskelupaikasta

Noniin nyt se sitten tapahtunut nimittäin 26.4 tuli tieto, että pääsen opiskelemaan Lahden Kaarisiltaan musiikkialan perustutkintoa ja lukuvuosi alkaa 8.8.2013 klo 9:00. Nyt tuntuu siltä, että pääsen eteenpäin ja tässä vaiheessa haluan kiittää Erkki Valkeutta sekä Annukka Ilvolaa, sillä heidän avustuksellaan en olisi päässyt näin pitkälle. Vähän on kyllä haikea olo jättää Lehtimäen opisto taakse, mutta tulen kyllä käymään aina kun ehdin. Tähän loppuun haluan kiittää kaikkia kavereita ja henkilökuntaa seuraavilla sanoilla:

Teitä paljosta mä kiitän, hetket muistoihini liitän ☺

kirjoittanut Riikka

HYVÄÄ KESÄÄ JA KAIKKEA HYVÄÄ ☺

Naamiaiset

Liikunta/juhlasalissa me mietimme Helenan ja Terhin kanssa, että mitä minä haluaisin olla naamiaisissa. Minä keksin idean, että minä voisin olla prinsessa, koska Helena ja Terhi oli samaa mieltä ja me kävimme varastossa valitsemassa vaatteita. Keskiviikkona 13.3. 2013 me pukeuduttiin Asvassa Matleenan kanssa. Minulla oli kruunu, lyhythihainen paita, pitkä mekko sekä hiukset olivat nutturalla, jossa oli pinnejä. Naamiaiset oli liikunta/juhlasalissa ja siellä oli oppilaat, ohjaajat sekä opettajat. Siellä oli musiikkia ja yhtyeen nimi on Blues Brothers. Minä tykkäsin yhtyeestä, koska se oli kiva yhtye, se soitti hyvin. Minä olin kova tanssimaan sekä lattialla muutkin tanssivat ja liikkuiivat musiikin tahdissa. Tarjoilu oli hyvin järjestetty, että jokaisella ryhmällä oli iso pöytä. Tarjoiluun kuului erilaisia limsoja, suklaapiirakkaa, karkkia ja keksiä. Naamiaisissa paras puku palkittiin, teräsnainen voitti palkinnon. Naamiaiset onnistuivat, siellä oli kivaa.

Maria Heimonen

The Blues Brothers

Prinsessa tanssin pyörteissä

Teräsnainen

Naamiaiset

Lehtimäen opistolla järjestettiin 13.3.2013 naamiaiset, jotka järjesti oppilaskunta. Tunnelma oli mitä mahtavin ja kaikki opiskelijat ja henkilökunta olivat pukeutuneet kaikenlaisiin asuihin. Juhlissa nähtiin paljon tuttuja hahmoja kuten Pikku myy, Teräsnainen, Samppa Linna sekä Veli Sikiö. Juhlissa oli paljon musiikkia, tanssia ja laulua. Naamiaisissa esiintyivät opiston bändi solisteinaan Riikka Laine ja Eero Savela. Juhlissa kuultiin ainakin Maailman toisella puolen, Veden alla sekä Nyt ja tässä. Juhlissa tarjottiin keksejä ja karkkia. Kaikki hahmot tanssivat ja viihtyivät hyvin.

Minä pukeuduin Putouksesta tutuksi Samppa Linnaksi. Hahmon valitseminen oli todella helppoa. Itse henkilökohtaisesti pidän naamiaisista, vaikka nämä olivat ensimmäiset, joissa olin mukana, niin tykkäsin todella kovasti. ☺

Riikka Laine

Samppa Linna ja Punahilkka

Veli Sikiö ja Harry Potter

Ryhmä 1 :n tytöt

Vanhat piijat seinäruusuina

Laskiaistiistai

Laskiaistiistaina me syötiin laskiaispullia sekä hernekeittoa opiston ruokasalissa. Iltapäivällä meillä oli ulkoilua, eikä normaaleja tunteja. Ulkona oli potkukelkkailua, lumikenkäilyä, discoa, rekiajelua, sähkötarkkuusammuntaa sekä pulkalla laskemista pulkkamäessä. Lumikenkäilyssä kävellään lumikengillä lumihangessa. Ideana oli se, että opiskelijat voi kokeilla lumikenkäilyä. Potkukelkkailussa potkitaan jaloilla vauhtia ja minä olin ohjaajan kanssa potkimassa, koska minä lähdin lyhyen matkan potkukelkalla. Discossa me tanssittiin musiikin tahdissa ja se oli mukavaa ja iloista tanssia. Disco oli opiston etupihalla ulkona. Pulkkamäkeä laskettiin Taimelan rinteessä ja se oli mukavaa. Rekiajelussa ajetaan hevosrattailla, sähkötarkkuusammunta on sählyn tyypistä ammuntaa, jossa yritetään saada lyömällä palloa maaliin sähkömailalla. Minä tykkäsin olla ulkona, koska siellä oli hyvä sää.

Maria Heimonen

Ajatuksia luovan ilmaisuryhmän kevätprojekteista

Mainosprojektissa teimme mainoksia valokuvan keinoin. Mainoksia syntyi 60 vuoden takaa ja 2000-luvulta.

Marja: Minun mielestäni oli hauskinta, kun seisoin kaidetta vasten limsamainosta kuvattaessa.

Tiia: Oli vähän jännittävää pyörittää kahvimyllyä. Roolivaatteisiin pukeutuminen oli hauskaa.

Hanna: Loppua kohden on vähän ollut odottamista. Syksy oli mukava ja ripeä.

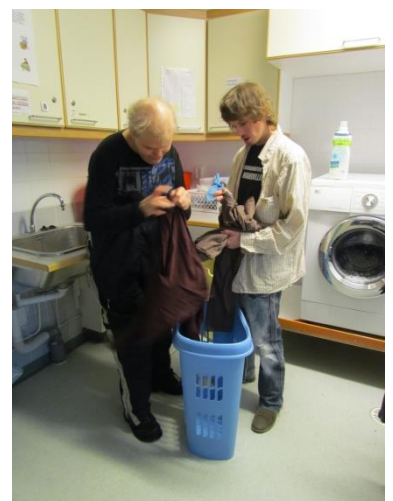
Kiia: Minun mielestäni oli hauskaa lökötellä lumessa ja "heittää" Vesaa lumipallolla.

Vesa: Oli mukava esittää juovansa kahvia, vaikka se olikin Coca Colaa.

Vili: Hauskinta oli, kun Tiian vaatteista tehtiin minulle iso isännän vatsa.

Samuel: Oli kiva tanssia discossa Cocis-mainosta tehtäessä. Pyykinpesu mainosta tehdessä ajattelin kaikkea muuta.

Emma: Oli mukava tehdä mainoksia. Paula: Mainoksia oli hauska tehdä, mutta välillä tuli aika pitkäksi.

My name is James Bond

James Bond-projektin idean keksi Vesa. Hän lähti näytelmäryhmään mukaan toivoen saavansa joskus esittää James Bondia. Idea toteutettiin valokuvina, joista koottiin multimediaesitys. Kolme poikaa esitti Bondia ja tytöt olivat tanssijoita ja sihteereitä. Mukana oli myös rikollisjärjestön pomo kissoineen. Oman vuoron odottaminen oli tylsää. Mukavaa oli maata lattialla "timanttien" keskellä, kirjoituskoneella kirjoittaminen ja rooliasuihin pukeutuminen. Vili pääsi tallille oikean kissan kanssa kuvattavaksi. Se vasta oli elämys.

Lopputulos oli mahtava ja upea. Siinä koko homma pähkinänkuoressa!

Konna-vartio on suorittanut kevään aikana intiaani-taitomerkkiä. Merkin suorittamiseen on kuulunut mm. rumpujen, päähineiden, intiaani nimilappujen ja totem paalun valmistaminen. Kevätleirillä Suokonmäellä pystytetään tiipii, sekä maalataan kalliomaalauksia ja askarrellaan Meksikon risti. Merkkiä on ollut suorittamassa 11 sisu-partiolaista.

Tuulahduksia maailmalta

Moi! Kuka ei vielä tunne minua, minä olen itävaltalainen Anita Klemenjak ja olen ollut vapaaehtoisena Lehtimäen Opistolla elokuusta 2012 lähtien. Viime kuukaudet ovat olleet jännittäviä, rikastuttavia ja kaunista aikaa minulle. Paljon paljon hienoja muistoja ja uusia ystäviä! On ollut mielenkiintoista tutustua elämään Lehtimäellä. Minä haluan kiittää kaikkia, jotka ovat tehneet ajasta täällä unohtumattoman minulle! Minä toivon, että minun oleskelu täällä oli hyvä kokemus myös ihmisille, jotka tutustuivat minuun. Haluaisin mielelläni pitää yhteyttä! Paljon terveisiä! Anita

Kuvassa Anita vasemmalla.

Ruben rummuissa.

Hei, Minun nimeni on Ruben. Minä olen Espanjasta ja tulin Suomeen lokakuussa viime vuonna. Työskentelin vapaaehtoisena läpi EVS-ohjelman. Kun tulin Suomen ensimmäisen viikon aikana oli niin vaikeaa, koska Suomi on erilainen kuin Espanja, minun piti tottua uuteen kieleen, uuteen kulttuuriin, uuteen säähän ja tein uudenlaista työtä. Minun työni Lehtimäen opistolla on ollut varsin hyvä kokemus minulle, koska olen oppinut paljon asioita. Minulla ei ole mitään valitettavaa, koska kaikki työntekijät ovat auttaneet minua ja olleet erittäin mukavia. Nyt EVS-ohjelma on päättymässä ja on hetki palata Espanjaan, tulen kaipaamaan Suomea ja Lehtimäen opistoa niin paljon. Eniten koko henkilökuntaa. Ruben

Mizuki Japanista oli vapaaehtoistyöntekijänä ja Harriet sekä Joan Ukandasta harjoittelujaksolla opiskellessaan sairaanhoitajiksi.

Leirikoulussa Turkin Alanyassa 27.4. - 4.5.2013

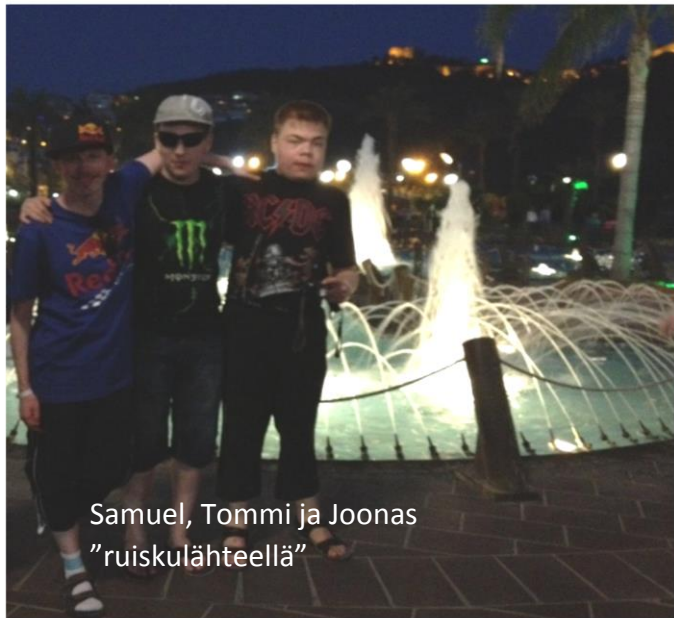
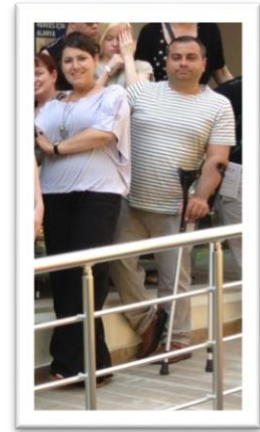
Matkalle lähdettiin aikaisin aamulla suurella sakilla (36 henkilöä). Lensimme Vaasasta Turkin Antalyaan, jossa meitä vastassa oli Deturin opas Nina Neimann. Bussimatka Alanyaan kesti pari tuntia, jonka aikana saimme oppaaltamme tuhdin tietopaketin lomakohteestamme ja paljon hyviä vinkkejä.

Lomalaisistamme Mikko kommentoi tunnelmia seuraavasti: "Matka Alanyaan oli pitkä ja olo oli väsynyt ja raskas, mutta tuntui hauskalta päästä perille ja melkein heti pääsi nukkumaan".

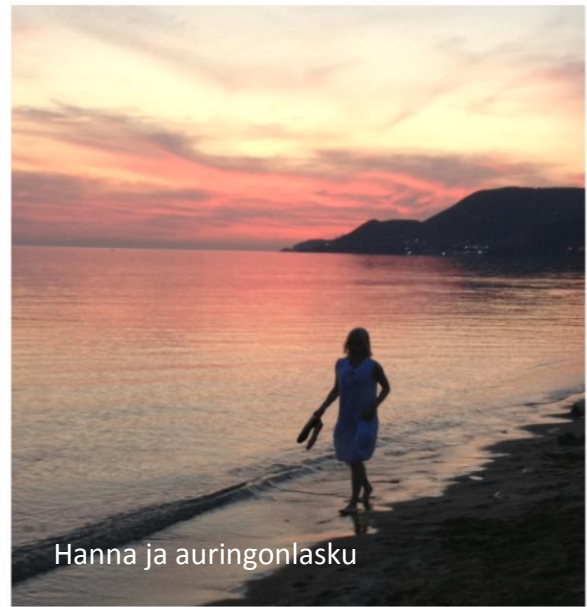
Ilman lämpötila kipusi leirikouluviikon aikana joka päivä reilusti yli 30, mutta vesi altailla ja meressä oli vielä virkistävän viileää. Uima-altaat ja liukumäki olivat kovassa käytössä! Viereisessä kuvassa Sanna näyttää mallia miten tullaan mäestä tuuletusten kera.

Tiistaina pääsimme vierailulle Alanyan päivätoimintakeskukseen, jossa keskuksen johtaja MÜNir Altioğlu esitteli toimintaa ja tiloja ryhmällemme henkilökuntansa kanssa. Hän kertoi suuresta "Alanya kaikille" projektista, jossa pyritään muuttamaan Alanya mahdollisimman esteettömäksi kaikille. Kaupunki on tehnyt suuria muutoksia kuluneen kahden vuoden aikana ja paljon muutoksia oli tulossa jatkossa. Erityisesti huomiota on kiinnitetty esteettömään liikkumiseen, jonka puitteista Kleopatra-rannalle on rakennettu uusi alue pyörätuolit huomioiden. Rannalta löytyy luiskat joita pitkin pääsee kulkemaan, puinen patioalue, sekä omat suihkut, pukukopit, wc:t ja aurinkotuolit liikuntarajoitteisia ajatellen. Rannan avajaisia vietettiin perjantaina 26.5 ja ryhmämme pääsi tilaisuuteen kutsuvieraina. Salamavalot räpsyivät kun Alanyan pormestari avasi virallisesti rannan käyttöön.

Samuel, Tommi ja Joonas
"ruiskulähteellä"

Hanna ja auringonlasku

Lomalla ei liikaa aikatauluja tehdä, niinpä kaikille jäi vapaata aikaa retkien lomaan, jolloin käytiin jäätelöllä, maisemia ihailmassa ja tietenkin tuliaisostoksilla. Alanyan lukuisat putiikit ja basaarit tarjoavat lähes äärettömän valikoiman ja hinnan tinkaaminen omenateen ohessa kuuluu kaupantekoperinteisiin.

Keskiviikkona juhlimme vappua ja pääsimme seuraamaan perinteistä Turkkilaista iltaa silkkkien aikaiseen linnaan, josta oli tehty ravintola. Illan aikana näimme mahtavia esityksiä kansantanssista napatanssiin. Kaiken huipuksi rohkea tanssijamme Tiia pääsi mukaan esitykseen!!!

Torstain retkiohjelmaan kuului pieni kaupunkikiertäminen. Linja-auto kiipesi jyrkkää mutkaista tietä Kalekukkulalle, josta aukesi mahtava näkymä Alanyan kaupungin ylle.

Kaupunkikiertämisensä jälkeen pääsimme ihastelemaan maisemia mereltä käsin. Matkatoimistomme oli järjestänyt meille oman veneen jolla juhlimme ja diskoilimme iltapäivän porottavan auringon alla.

Matkapäiväkirja Tallinnan leirikoulusta 28.4. – 1.5.2013

Lähes kukonlaulun aikaan sunnuntaiaamuna startti iso joukko opiskelijoita ja henkilökuntaa MatkaPeuran bussilla kohti Helsingin satamaa ja sieltä Tallinnaa. Linja-autossa oli aistittavissa monenlaista tunnelmaa: iloa, riemua, jännitystä, taisipa siinä jokunen pelon ja koti-ikävän kyynelkin purkautua.

Tallink Star – laivaan päästyämme nautimme ensimmäisen yhteisen lounaamme laivan seisovasta pöydästä sekä nopeimmat ruokailijat ehtivät myös pikaisesti pyörähtää laivan tax-free kaupoissa. Laivamatka oli nopeasti ohi ja Tallinnan kaupunki alkoi piirtyä edessämme selkeämmin ja selkeämmin. Laivan saavuttua satamaan siirryimme bussilla Kalev Spa-hotelliin majoittumaan, jossa sitten huilailtiin alkumatkan väsymykset pois ennen yhteistä iltakävelyä Tallinnan vanhaan kaupunkiin. Ilta oli aurinkoinen ja kaunis, joskin kylmä. Kylmää uhmaten suurin osa ryhmästä päätti kuitenkin nauttia ensimmäisen illallisen torin laidalla olevassa katukahvilassa. Vilusta väristen, mutta vatsat täynnä hyvää ruokaa lähdimme ruokailun jälkeen hotelliin valmistautumaan yöpuulle.

Maanantaina aamupalan syötyämme pakkasimme suuren ryhmämme taas linja-autoon ja lähdimme tutustumaan Tallinnan merimuseoon. Museo itsessään ei kuitenkaan ollut vielä avoinna, joten tutustuimme museon ympärillä oleviin mielenkiintoisiin aluksiin, ankkureihin, tykkeihin ja muihin merenkulkuun liittyviin asioihin. Merimuseon jälkeen matkamme jatkui kohti Kasvitieteellistä puutarhaa. Puutarha oli kaunis ja sykähdyttävä kokemus, sen kasvihuoneista löytyy Baltian maiden suurin trooppisten ja subtrooppisten kasvien kokoelma sekä suuri määrä erilaisia orkidealajikkeita.

Mutta ei matkaa ilman jonkinlaista harmitusta! Nimittäin lastattuamme bussin täyteen matkustajia olisi ollut aika jatkaa matkaa takaisin hotellille. Vaan toisin kävi, sillä linja-auton vaihdelaatikosta ei enää pakkia löytynytäkään ja tietenkin auto oli parkkeerattu siten, että ilman peruuttamista liikkeelle lähtö ei onnistunut. Siinäpä sitä istuttiin ja ihmeteltiin! Jonkin ajan kuluttua paikalle porhalsi uusi, eheä linja-auto, joka vei meidät turvallisesti hotelliin. Hotelliin päästyämme ei kulunut aikaakaan, kun ensimmäiset ja innokkaimmat uimarit pulahtivat kylpylän poreammeisiin rentoutumaan ja polskimaan. Saunoista ja erilaisista vesihoukutuksista nauttivat useimmat opiskelijat ohjaajiensa kanssa. Iltapäivä ja ilta kuluivat

opiskelijoiden viettäessä omaa "laatu-aikaa" omien ohjaajiensa kanssa ruokaillen, ulkoillen, ostoksia tehden tai ihan vain rentoutuen.

Tiistai-aamuna hotellissa syödyn aamupalan jälkeen alkoi taas operaatio linja-auton lastaus! Yön aikana oli korjattu meille varattu MatkaPeuran linja-auto, onneksi. Suuntasimme kulkumme Rocca al Mare suureen ostoskeskukseen sekä sieltä Tallinnan eläintarhaan. Kylmä, tuulinen ja sateinen säätila ei kuitenkaan suosinut matkalaisia, kylmyyttä uhmaten kiersimme kuitenkin eläintarhaa ympäriinsä nähdessä muun muassa jääkarhun, erilaisia apinalajikkeita jne. Eläintarhakierroksen sekä lounastauon jälkeen suuntasimme kulkumme jälleen kohti hotelliamme. Sieltä jokainen sai levähtää hetken tai pulahtaa kylpylän lämpöisiin porealtaisiin ennen päätösillan yhteistä illallisruokailua. Illallista varten pukeuduimme ja laittauduimme hienoiksi. Kävelimme hotellin lähellä sijaitsevaan Scotland Yard -nimiseen pub-ravintolaan ruokailemaan ja viettämään yhdessä mukavaa iltaa. Ruoka oli herkullista ja jälkiruoka, nam, suorastaan suussa sulavaa!

Niin se sitten koitti, keskiviikko ja kotiinlähdön aika. Aamupalan jälkeen suoritimme viimeiset matkalaukkujen pakkaukset ja luovutimme huoneet. Laivaan päästyämme söimme buffet-ruokailun ja kävimme tekemässä vielä viime hetken tuliaisostokset laivan taxfree-kaupasta. Saavuttuamme Helsingin satamaan suoritettiin vielä kerran "lastausoperaatio" ja kotimatka kohti Lehtimäen opistoa oli valmis alkamaan. Pientä jännitystä saimme kuitenkin tuntea jälleen kerran, linja-automme reistaili! Onneksi pääsimme turvallisesti takaisin Lehtimäelle myöhään illalla.

Ei reissua ilman pieniä itkuja tai kipeytyneitä jalkoja! Kuitenkin yleinen ilmapiiri oli reissullamme iloinen ja reipas, huumorinkukkanen ja avoin asenne auttoivat monessa eri asiassa! Kiitos ihanat opiskelijat ja mahtavat työkaverit, oli suuri ilo tutustua Tallinnaan kanssanne!

Anne-Mari Joensuu

LEHTIMÄEN LEIRIKOULU 30.4.2013

Oli odotettu Lehtimäen leirikoulun retkipäivä. Vapun aatto valkeni pilvisenä ja sadetta uhkaavana. Opistolta lähdettiin aamulla klo. 9:00 kohti Seinäjokea Matkapeuran bussilla. Tutustumiskohteet oli suunniteltu yhteistyössä.

Ensimmäinen tutustumiskohteemme entinen postiautovarikko, joka on nykyinen Rytmikorjaamo. Rytmikorjaamon esitteli meille palveluvastaava Marika Puhilas.

Paikka rakennettiin taiteen, kulttuurin ja rytmimusiikin osaamiskeskukseksi. Se aukaistiin vuonna 2006 rock – henkiseksi klubiksi. Siellä järjestetään erilaisia konsertteja, häitä ja sitä voidaan myös vuokrata kokouspaikaksi. Siellä kokoontuu eri musiikin harrastajat sekä ammattilaiset kuten Duudsonit. Lisäksi keskuksessa oli shop, joka myi käsitöinä tehtyjä uniikkeja töitä.

Rytmikorjaamolta matkamme jatkui uuteen Seinäjoen maakuntakirjastoon. Kirjasto oli avara ja valoisa. Viihtyvyyttä lisäsi erilaiset rauhalliset pehmustetut lukusopet sekä kirjojen selkeä lajittelu niin aikuisten kuin nuorten ja lasten kirjoihin. lisäksi musiikinkuuntelulle oli oma huoneessa. Retkeläiset viihtyivätkin hyvin niin musiikkihuoneessa kuin luku sopessa ja lastanosastolla.

Päivä oli edennyt puoleen ja alkoi olla lounaan aika. Siirryimme lounaalle Torikeskuksen Hes-burgeriin. Kaikki saivat mieluista ateriansa ja lisäksi Hesburger tarjosi ilmaiset jäätelöt tai kahvin jokaiselle.

Ilma on suosinut sadeuhasta huolimatta ja niinpä olimme valmiit lähtemään viimeiselle kohteelle Esteettömälle elämysradalle Jourpilanvuorelle. Kaikki lähtivät vatsat täynnä ja hyvillä mielin reippain mielin. Esteettömyys ratoja on kaksi 5 km ja 1,8 km. Kaikki kiersivät 1,8 km radan. Radan varrella oli pieni lampi ja silta. Pysähdyttyämme sillalle, lammen rannassa näimme sammakoita jotka olivat jo kesää aloittamassa. Kiinnostavia kohteita radan varrella oli myös korsu ja juostuhauta sekä levähdyspaikka joihin tutustumme. Lisäksi radalla on 13 eteinen esterata. jotka soveltuvat niin koululaisten liikuntaharrastuksiin sekä kuntotestaukseen. Osa opiskelijoista meni useampaankin kertaan läpi esteradan.

Lenkin jälkeen oli aika pitää pieni hengähdystauko ja nauttia välipala ulkona. Vapun kunniaksi välipalana oli munkki ja juoman trippi. Tauon jälkeen siirryimme bussiin ja matka kohti opistoa alkoi. Paluumatka sujui rahallisessa merkeissä ja mielteenpainuvia kokemuksia miettiessä.

Kiitos kaikille mukana olijoille!

Rauni

Maisemia Jouppilanvuoren elämysradalta

Paula Seinäjoen kaupunginkirjaston lukunurkkauksessa

KISSAVALSSI,

sanoittanut Annikka Saarinen,
säveltänyt ja sovittanut Virpi Kataja

	HA	LU-AI-SIN		LEIK-KIA				TOIS - TEN			KISSO-JEN	

KANS - SA	SUISU - LOS				RIEN - NE -	TAAN!				ET - SI - MAAN

SEU - RAA	SA - MAN - VA -	RI - SIS - TA ,	SA - MAN - I -	KAI - SIS - TA									

--	--	--

KIS - SOIS - TA.

--	--

KERTO:

	O -	LET - TE		KI - VO - JA,	SÖ - PÖ - JÄ,					HAUS - KO - JA,		

Miau!

OPISTON AMPUMAKERHON KEVÄTKISAN TULOKSET 2013

KIVÄÄRISARJA

1. Tommi Ahola	172	pistettä
2. Mikko Alainen	167	"
3. Daniel Juupaluoma	154	"
4. Heleija Saarimaa	151	"
5. Martin Uitto	115	"

KIVÄÄRI PISTOOLITAU LUUN

1. Joonas Paananen	141	"
2. Samuli Lankiniemi	121	"

KIVÄÄRI KAHDELLA TUELLA

1. Vesa Vihavainen	191	"
2. Antti Nikander	143	"
3. Pauli Matalamäki	110	"

Lehtimäen opiston ratsastuskilpailut 14.5.2013

Tulokset:

1.	Vili Hyytinen – Casper C	72p
2.	Kiia Lehtonen – Casper C	64p
3.	Antti Nikander – Mirske	63p
4.	Riikka Laine – Casper C	61p
5.	Tanja Rannila – Mirske	60p
6.	Paula Kanerva – Rubins	59p
7.	Emma Viinikainen – Rubins	59p
8.	Niina Purakasmäki – V.T. Vili	58p
9.	Annikka Saarinen – Rubins	56p
10.	Laura Hautaviita – V. T. Vili	55p
11.	Veera Periviita – V.T. Vili	54p

Kehitysvammaopettaja Pekka Keltto vieraili Lehtimäen opistolla tuoden tervehdyksen opiskelijoille kesäloman kynnyksellä.

Opiskelijakunnan hallituksen kevättervehdys

Hyvät opiskelijatoverit, vanhemmat ja henkilökunta. Takanapäin on opiskelun täyteinen lukuvuosi. Opiskelun lisäksi lukuvuoteen on kuulunut monenlaista tapahtumaa.

Opiskelijakunta järjesti kahdet arpajaiset ennen joulua. Kevään suuri tapahtuma oli naamiaiset, johon opiston väki innolla mietti naamiaisasuja. Naamiaiset olivat virkistävä tapahtuma opiskelun lomassa. Huhtikuu vierähti kirpputoritapahtumaa järjestäessä. Kirpputorin tuotto oli 1800 € ja se käytetään sählyvarusteiden ja karaokelaitteiden hankintaan. Kauniit kiitokset kaikille tavaraa lahjoittaneille ja ostoksia suorittaneille. Liikuntailtapäiviäkin vietettiin opiskelun lomassa. Ensimmäistä kertaa tanssimme disco tansseja pikkupakkasessa ja harjoittelimme lumikenkäkävelyä.

Aurinkoista kesää kaikille ja onnea ja menestystä jatko-opintoihin päässeille toivottaa Johannes, Mikko, Minna, Riikka ja Vesa

Puheenjohtaja naamiaisasussa

KUVA: MIIA HAUTALA

KESÄ TUOKSUU NURMIKOLTA, KUKILTA JA
GRILLIMAKKARALTA.

KESÄ KUULLOSTAA TUULELTA, LINTUJEN
LAULULTA JA AMPIAISTEN PÖRINÄLTÄ.

KESÄ NÄYTTÄÄ VIHREÄLTÄ JA SINISELTÄ.

KESÄ MAISTUU JÄÄTELÖLTÄ JA KUSILTA
PERUNOILTA.

KESÄ TUNTUU LÄMPIMÄLTÄ JA KUUMALTA.

RIIKKA, VESA, MARJA JA MIIA